

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského, v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDACTED], sudcovi Krajského súdu [REDACTED] na ústnom pojednávaní vykonanom v Bratislave dňa 07. decembra 2005 rozhodol:

t a k t o :

JUDr. [REDACTED] nar. [REDACTED] v [REDACTED], sudca Krajského súdu [REDACTED] trvale bytom [REDACTED]

je vinný,

že v jemu pridelených konkurzných veciach vedených na Krajskom súde [REDACTED] nekonal, hoci konať mal a to v konaní č. k. 3 K 204/00 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 29.09.2000 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 75/01 (úpadca [REDACTED], [REDACTED]) nekonal v čase od októbra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 84/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 102/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od apríla 2003 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 210/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od septembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 224/01 (úpadca [REDACTED] v likvidácii) nekonal v čase od júla 2003 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 156/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od decembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 165/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 180/01 (úpadca [REDACTED], [REDACTED]) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 285/00 (úpadca [REDACTED], [REDACTED]) nekonal v čase od 21.12.2000 až do 05.02.2004, v konaní č. k. 3 K 150/00 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 09.08.2001 do 09.02.2004, v konaní č. k. 3 K 12/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 11.06.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 90/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 06.12.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 96/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 26.04.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 264/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 15.03.2003 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 274/01 (úpadca P [REDACTED]) nekonal v čase od 03.12.2001 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 278/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od decembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 294/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od septembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní 3 K 314/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal od 21.12.2001, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 13/02 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od júla 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 22/02 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 16.04.2002 až do 18.02.2004, v konaní č. k. 3 K 47/02 (úpadca Ing. [REDACTED]) nekonal

v čase od 31.12.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 55/02 (úpadca [REDAKOVANÉ]) nevykonal žiadny úkon od júla 2002, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 71/02 (úpadca [REDAKOVANÉ]) nekonal v čase od 18.10.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 82/02 (úpadca [REDAKOVANÉ]) - [REDAKOVANÉ] nekonal v čase od novembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 88/02 (úpadca [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]) sudca nevykonal žiadny úkon od 17.12.2002, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30.04.2004,

čím sa dopustil

disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslodiaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o sudcoch“),

za čo sa mu

podľa § 117 ods. 1 písm. b) Zákona o sudcoch

ukladá

disciplinárne opatrenie „zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov“.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím disciplinárneho súdu 1 Ds 15/04 zo dňa 24.09.2004 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol sudca podľa § 117 ods. 5 písm. b) Zákona o sudcoch uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) a b) v spojení s ods. 2 písm. b) a § 116 ods. 2 písm. g) Zákona o sudcoch, ktorého sa mal sudca dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto prvostupňového rozhodnutia.

Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 24.09.2004 podal odvolanie navrhovateľ aj sudca.

Navrhovateľ v odvolaní poukázal na to, že disciplinárny súd nedostatočne preskúmal pochybenie sudcu a nadväzne na túto skutočnosť uložil sudcovi neprimerané disciplinárne opatrenie. Navyše, že z dôvodov uvádzaných v rozhodnutí vôbec nevyplýva, že by disciplinárny súd akokoľvek prihliadal na neprimerane dlhú dobu nečinnosti sudcu v jednotlivých konaniach vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu. Podľa navrhovateľa z jednotlivých súdnych spisov vyplynulo, že sudca bol napr. nečinný ku dňu 30.04.2004 už od roku 2000, avšak v rámci dokazovania, že disciplinárny senát neskúmal, či sudca v danej veci konal a či ním uvádzané úkony aj vykonal. V odvolaní ďalej zdôraznil, že ak sudca, vedomý si svojej dlhodobej nečinnosti nevyužije procesné a iné prostriedky na zabezpečenie nielen účinnej, ale tiež rýchlej ochrany práv účastníkov súdneho konania, spôsobuje tým stav právnej neistoty účastníkov konania, pričom je nesporné, že prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je základným ľudským právom, resp. jedným z procesných princípov, ktoré majú garantovať ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, a že rozhodovať bez prietahov je aj jednou z povinností sudcu podľa ustanovenia § 5 ods. 2 druhej vety vtedy platného zákona číslo 335/1991 Zb.

Navrhovateľ sa nestotožnil ani s právnym záverom disciplinárneho súdu, že konanie sudcu v súvislosti s ustanovením predbežného správcu nemožno v danom prípade považovať za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona. Mal za to, že uvedené konanie, je svojvoľným rozhodnutím sudcu, pričom v priebehu disciplinárneho konania bolo preukázané, že sudca osobne oslovil osobitného správcu konkurznej podstaty.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací disciplinárny senát odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a rozhodol v zmysle predloženého návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 04.06.2004 a to tak, aby bol sudca uznaný vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) a písm. b) v spojení s ods. 2 písm. b) a § 116 ods. 2 písm. f) zákona a aby mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. a) zákona, preloženie na súd nižšieho stupňa.

Sudca v odvolaní uviedol, že pokiaľ ide o skutok pod bodom 2 napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s § 1 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKV“), § 8 ods. 1 ZKV, ktorý upravuje skutočnosť, že správca podstaty sa zásadne vyberá zo zoznamu správcov, ktorý vedie súd príslušný na konanie. Podľa § 9 ods. 1 ZKV, ak to vyžaduje rozsah správy, môže súd ustanoviť na pomoc správcovi osobitného správcu pre určitý odbor správy. Zákon o konkurze a vyrovnaní neupravuje spôsob výberu správcu, táto problematika je upravená v § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní v platnom znení. Z dikcie textu tohto vykonávacieho predpisu vyplýva, že osoba, ktorá rozhoduje o ustanovení správcu (vzniku funkcie) je zákonný sudca (v danom prípade zákonný sudca, ktorý rozhodoval v konaní sp. zn. 3K 204/00). Preto mal za to, že k ustanoveniu osobitného správcu došlo v súlade so zákonom. V odvolaní ďalej zdôraznil, že z jeho strany nedošlo pri aplikácii zákonného predpisu k svojvôli, nakoľko sa pri svojej rozhodovacej činnosti, ako zákonný sudca, vo veci ustanovenia osobitného správcu, neodchýlil od znenia príslušných ustanovení zákonného predpisu. Zároveň uviedol, že Opatrenie č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.10.2001, na ktoré sa navrhovateľ vo svojom návrhu odvoláva, mu nikdy nebolo doručené, a že s touto skutočnosťou sa disciplinárny súd nevysporiadal.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací disciplinárny súd prvostupňové rozhodnutie zo dňa 24.09.2004, sp. zn. 1 Ds 15/04 zrušil a rozhodol vo veci sám alebo prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade podaných odvolaní, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací disciplinárny senát rozhodnutím 1 Dso 16/04 zo dňa 25. februára 2005, podľa § 131 ods. 4 Zákona o sudcoch, napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému disciplinárnemu súdu na nové prejednanie.

- V odôvodnení uviedol,
- že v danej veci bol sudca disciplinárne stíhaný za disciplinárne previnenie, ktoré bolo podľa návrhu kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) a písm. g) zákona, ako dôsledok:
 - a) svojvoľného rozhodnutia sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok (§ 116 ods. 2 písm. f/),
 - b) zavineného konania sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní (§ 116 ods. 2 písm. g/).

- K bodu a) odvolací disciplinárny senát ďalej uviedol:
- že vlastné rozhodnutie sudcu ktoré malo spočívať v tom, že v konkurznej veci úpadcu [redacted] IČO: [redacted] vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 3 K 69/00 ustanovil do konkurzného konania osobitného správcu konkurznej podstaty pre správu majetku úpadcu na základe vlastného výberu, bez toho, aby požiadal o súčinnosť správu súdu (v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.10.2001) postupom, ktorý podľa navrhovateľa mal byť v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 ZKV a v rozpore s ustanovením § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, ako aj v rozpore s postupom upraveným Opatrením č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. 10.2001, nie je možné podľa odvolacieho disciplinárneho súdu kvalifikovať ako svojvoľné rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 písm. f) zákona, a to z týchto dôvodov:

Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky "Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5 a zákonom".

Citované ustanovenie ústavy je garantom nezávislosti rozhodovania sudcov. Súd je teda pri rozhodovaní viazaný len:

- a) ústavou,
- b) ústavným zákonom,
- c) medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5,
- d) zákonom.

Kto môže byť ustanovený za správcu konkurznej podstaty upravuje ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. V zmysle uvedeného ustanovenia sa správca podstaty (ďalej len "správca") zásadne vyberá zo zoznamu správcov, ktorý vedie súd príslušný na konanie (§ 66a ods. 1). Do zoznamu správcov možno zapísať len bezúhonnú fyzickú osobu, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony, má primeranú odbornú spôsobilosť a so zápisom súhlasí. Za správcu môže súd ustanoviť iba vo veci nepredpojatú fyzickú osobu. Osoby zapísané do zoznamu správcov môžu odmietnuť túto funkciu len v prípadoch, keď sú na to dôležité dôvody, ktoré posúdi súd. Výnimočne môže súd ustanoviť za správcu aj osobu, do zoznamu správcov nezapísanú, ak spĺňa podmienky pre zapísanie do tohto zoznamu.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, výber osoby konkurzného správcu sa uskutočňuje rozhodnutím súdu, a to ustanovením za správcu (§ 167 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 66e ZKV). Kto zo sudcov príslušného súdu vydá rozhodnutie o ustanovení konkurzného správcu stanovuje rozvrh práce toho - ktorého súdu.

V danej veci je nesporné, že konanie vo veci sp. zn. 3 K 69/00 Krajského súdu v Bratislave podľa rozvrhu práce bolo zverené disciplinárne stíhanému sudcovi, ktorý v súlade s ustanovením § 8 ods. 1 ZKV vydal rozhodnutie, ktorým ustanovil Ing. [redacted] zapísaného do zoznamu správcov konkurznej podstaty, do funkcie osobitného správcu. Vydanie rozhodnutia (ktoré je rozhodovacou činnosťou sudcu) o ustanovení do funkcie osobitného správcu preto nemôže byť porušením ustanovení, ktorých naplnenia sa navrhovateľ dovoláva.

